

Sygn. akt II Cz 614/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek-Moraś (spr.)

Sędziowie: SO Iwona Siuta

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J.

z udziałem M. Ł.

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia przeciwnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Co 421/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od wnioskodawczyni Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. na rzecz przeciwnika M. Ł. kwotę 137 (sto trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową zamiast kwoty 77 (siedemdziesięciu siedmiu) złotych;

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;

III. zasądzić od przeciwnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Agnieszka Bednarek-Moraś SSO Iwona Siuta

Sygn. akt II Cz 614/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny, zasądził od wnioskodawcy Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. na rzecz przeciwnika M. Ł. kwotę 77 zł zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową.

W uzasadnieniu Sąd I instancji podniósł, iż pismem z dnia 31 lipca 2013 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w J. wniosła o zawezwanie do próby ugodowej M. Ł. w sprawie zadłużenia określonego na kwotę 26.866,68 zł. Sąd zwrócił uwagę, iż wnioskodawca nie stawił się na wyznaczonym na dzień 17 stycznia 2014 r. posiedzeniu w celu umożliwienia uczestnikom zawarcia ugody. Na posiedzeniu stawił się natomiast pełnomocnik wezwanego, który z

uwagi na niestawiennictwo Spółdzielni Mieszkaniowej (...), złożył wniosek o obciążenie wnioskodawcy kosztami wywołanymi próbą ugodową, w tym wynagrodzeniem pełnomocnika przeciwnika.

Sąd Rejonowy stwierdził, iż zgodnie z treścią przepisu art. 184 § 1 k.p.c., w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej nie chodzi o rozstrzygnięcie sporu. Postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej ma bowiem charakter samodzielnego postępowania pomocniczego, a jego istota i cel wyraża się w dopuszczalności uregulowania niektórych spraw cywilnych w drodze ugody sądowej przed „wniesieniem pozwu”.

W ocenie Sądu I instancji, kryterium wartości przedmiotu sporu nie może stanowić podstawy do ustalenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego należnego przeciwnikowi, albowiem celem postępowania jest zawarcie ugody niezależnie od tego jaka jest wysokość roszczenia wzywającego. Sąd uznał, iż, przy przyjęciu, że postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej ma charakter samodzielnego postępowania pomocniczego, jest ono swym charakterem najbardziej zbliżone do postępowania o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, a co za tym idzie wynagrodzenie pełnomocnika strony wezwanej (przeciwnika), w przypadku zaistnienia przesłanek z art. 186 k.p.c., należy ustalać w oparciu o przepis § 10 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...)kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Sąd Rejonowy podkreślił, że w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej nakład pracy jego uczestników (pełnomocników) jest minimalny i w przypadku wnioskodawcy sprowadza się do złożenia jednego pisma oraz ewentualnego stawiennictwa na posiedzeniu. Natomiast strona wezwana, czyli przeciwnik, co do zasady ogranicza się jedynie do stawiennictwa i wyrażenia zgody bądź odmowy zawarcia ugody na warunkach zaofferowanych we wniosku inicjującym postępowanie. Sąd I instancji nadmienił, iż wobec tego, że sąd nie prowadzi żadnych czynności rozpoznawczych, a jedynie ogranicza się do zaprotokołowania dopuszczalnej z prawem ugody, przyjmując należy że do postępowania tego nie mogą znaleźć zastosowania regulacje ustalające opłaty i koszty w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu (ugody). Sąd zaznaczył, iż nie bez znaczenia jest również to, że w myśl art. 185 § 1 k.p.c. wnioski o zawezwanie do próby ugodowej są składane zawsze do Sądów Rejonowych, a więc w wielu przypadkach w całkowitym oderwaniu o rzeczywistej wartości przedmiotu sporu, który w świetle art. 17 pkt 4 k.p.c. kwalifikowałby sprawę do rozpoznania przez Sąd Okręgowy.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy rozstrzygnął o kosztach wywołanych wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej na podstawie art. 186 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. uznając, iż na koszty przeciwnika (strony wezwanej) złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, ustalone w stawce minimalnej na podstawie § 5 w zw. z § 10 pkt 13 wskazanego wyżej rozporządzenia, w kwocie 60 zł, a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na powyższe postanowienie przeciwnik złożył zażalenie, w którym zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego zmianę poprzez zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz kwoty 2.417 zł tytułem kosztów wywołanych próbą ugodową w miejsce kwoty 77 zł, oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz przeciwnika kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił postanowieniu naruszenie § 10 pkt 13 w zw. z § 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z (...). w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (dalej rozporządzenie) poprzez jego zastosowanie pomimo braku przesłanek do jego zastosowania oraz naruszenie § 6 pkt 5 rozporządzenia poprzez jego niezastosowanie w sprawie.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż nie zgadza się z oceną Sądu, że postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej jest swym charakterem najbardziej zbliżone do postępowania o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu. Skarżący podkreślił, iż zawezwanie służy, tak jak wytoczenie powództwa, dochodzeniu roszczeń i wiąże się z podobnymi skutkami np. w zakresie przerwania biegu przedawnienia. Nie ma zatem charakteru czysto formalnego, tak jak wskazane przez Sąd postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności.

Skarżący zakwestionował także stanowisko Sądu I instancji, iż celem postępowania jest zawarcie ugody bez względu na wysokość roszczenia wzywającego, co w ocenie Sądu nie daje podstaw do zastosowania przepisów § 6 rozporządzenia, w którym mowa jest o kryterium wartości przedmiotu sporu. Skarżący wskazał, iż stanowisko to jest niezrozumiałe a ponadto pozostaje w sprzeczności do rozstrzygnięć innych Sądów, które w podobnych sprawach ustalają koszty wywołane zawezwaniem do próby ugodowej jak np.: w sprawach o zapłatę, uzależniając ich wysokość od wartości przedmiotu żądania. Pozostaje ono bowiem zawsze punktem wyjścia do ewentualnych uzgodnień ugodowych.

Skarżący nie zgodził się też z poglądem Sądu Rejonowego, że nakład pracy pełnomocników w postępowaniu jest minimalny, a w przypadku pełnomocnika przeciwnika, co do zasady ogranicza się jedynie do stawiennictwa i wyrażenia zgody bądź odmowy zawarcia ugody. Według skarżącego, pełnomocnik przeciwnika musi podjąć niezbędne czynności, które wiążą się z omówieniem ze swoim M. istoty postępowania pojednawczego, skutków zawarcia ugody przed Sądem jak i skutków jej niezawarcia (szans powodzenia w procesie) oraz ustaleniem ewentualnych propozycji warunków ugody, co miało też miejsce w niniejszej sprawie. Ponadto skarżący zaznaczył, iż jego pełnomocnik podejmował wcześniej próby ugodowego zakończenia sprawy, na które nie otrzymywał od wnioskodawcy odpowiedzi.

W ocenie skarżącego niezrozumiałym jest zatem fakt niestawienia się na wyznaczonym przez Sąd na dzień 17.01.2014 r. posiedzeniu przez przedstawicieli Spółdzielni i nieusprawiedliwienia swojej nieobecności, w szczególności, gdy Spółdzielnia miała świadomość, że uczestnik jest gotowy do zawarcia ugody w niniejszej sprawie.

Zdaniem skarżącego nie można również uzależniać zastosowania regulacji ustalających opłaty i koszty w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu od czynności, jakie może podjąć Sąd w trakcie postępowania pojednawczego. Skarżący podkreślił, iż większe znaczenie dla zastosowania ww. regulacji mają czynności podejmowane przez pełnomocników stron, nakład ich pracy i zaangażowanie zarówno w trakcie posiedzenia o zawezwanie do próby ugodowej jak i przed nim. Wobec powyższego skarżący uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania § 10 pkt 13 rozporządzenia przy ustalaniu kosztów wywołanych próbą ugodową, a rozstrzygnięcie powinno się opierać na § 6 pkt 5 rozporządzenia. Zatem dla wskazanej przez wnioskodawcę we wniosku o zawezwanie do próby ugodowej wartości przedmiotu sporu, tj. 26.867,- zł, stawka minimalna wynosi 2.400 zł.

Mając powyższe na uwadze przeciwnik uznał, iż jego zażalenie jest słuszne i uzasadnione.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o oddalenie zażalenia w całości oraz zasądzenie od przeciwnika na swoją rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie przeciwnika okazało się jedynie częściowo zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji błędnie zasądził od wnioskodawczyni na rzecz przeciwnika kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową.

Zgodnie z przepisem art. 186 § 1 k.p.c., jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy wzywająca Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w J. nie stawiła się na posiedzenie wyznaczone na dzień 17 stycznia 2014 r. Niestawiennictwo zaś wzywającego do ugody na posiedzeniu wywołanym jego wnioskiem skutkuje, zgodnie z przytoczonym na wstępie przepisem, obciążeniem go kosztami przeciwnika.

Sąd Odwoławczy wskazuje, iż Sąd Rejonowy, mimo co do zasady słusznego wyводу prawnego, w sposób niewłaściwy określił wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi przeciwnika. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż postępowanie ugodowe jest odrębną kategorią spraw, prowadzoną w trybie nieprocesowym, mającą na celu rozwiązanie danej sprawy przed Sądem i uzyskanie w ten sposób tytułu egzekucyjnego.

Sąd Odwoławczy podziela pogląd wyrażony przez Sad Najwyższy w uchwale (...)sygn. akt(...)iż w postępowaniu pojednawczym sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie stawki minimalnej, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 3 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez(...)kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ((...). stawki minimalnej stosowanej do postępowania nieprocesowego dla spraw niewymienionych odrębnie ((...)Oznacza to, że wynagrodzenie pełnomocnika winno wynieść 120 zł. Jednocześnie, co przyznał również Sąd I instancji, wnioskodawczyni powinna ponieść również koszty udzielenia przez przeciwnika pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I postanowienia. W pozostałym zakresie zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§ 2 k.p.c.(pkt II.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie 98 k.p.c. Na koszty te, złożyło się opłata wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 150 zł określone na podstawie § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)(...)r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ((...)

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie III. postanowienia.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)